

այսօր կրնանք ըսել, թէ այդ նվիրական գործը առավելագույնն կկատարն «Էջմիածին» ամսագիրը, որուն երեսնամյակն է, որ կրողրվի:

Հստակ ու հայտնի է, թէ ինչ կարևոր դեր է վերապահված անոր և ինչ հաջողությամբ կիրագործն ան իր դերը: Համուն հայ ժողովուրդին, որ որ ալ ըլլա անհեկա, «Էջմիածին»-ը զմայելի վայելչությամբ կհասցնե հայրապետական ազգաշեն ու հայրենանվեր պատգամներ, հոգենորդ հորդորներ, մեր երջանկահիշատակ հախնեներուն հոգին և մորքին ամեննեն լուսավոր մըրմունքներն ու ճառագայթումները:

Աստվածային Բանին զուգընթաց, անոր Էջերուն կը ներեցվին հայ պատմության, գիտության, մշակույթին, արվեստներուն, հայ համեմարին հոգևոր և հոգութեղեն ստեղծագործություններուն վերաբերող շահեկան ու արժեքավոր շատ խոսքեր: Ան ամենայն իրավամբ կշարունակե ու կզարդացնե պահածի «Արարատ»-ին մեծ գործը: «Էջմիածին»-ը դեռ շատ պիտի խոսի հավատավոր և հայրենակարոտ հոգիներուն:

Մեր որդիական երախտագիտական խոսքը այս առիթով կը սենք երջանիշատակ Գևորգ Զ Կաթողիկոսի հիշատակին, որ իմաստությունն ունեցավ հիմնելու «Էջմիածին» ամսագիրը:

Մեր որդիական խորը սիրո տուրքը կմասուցենք Նորին Սուրբ Օծություն Վազգեն Ա Վեհափառ Հայրապետին, որ իմաստնորեն կղեկավարե և կտօնորին անոր երթն ու առաքելությունը:

Շնորհակալության խոսքով պիտի շնորհավորել նաև անոր խմբագիրները, հատկապես ժողազան ու քաղցրախոս պրն. Արթուր Հատիտյանին:

Բարի երթ, սիրելի «Էջմիածին»:

ԱԴՐԵՋԱՆԻ ՀԱՅՈՑ ԹԵՄԻ ԱՌԱՋՆՈՐԴ Տ. ՎԱՀԱՆ ԵՊՍ. ՏԵՐՅԱՆԻ ՈՂՋՈՒՅՆԻ ԽՈՍՔԸ

1868 թվականին երջանկահիշատակ Տ. Տ. Գևորգ Դ կաթողիկոսը ս. Էջմիածնում, ի շարու այլ կարևոր գործերի, հիմք դրեց նաև «Արարատ» ամսագրին: Հազիկ «Արարատ» ամսագիրը բոլորել էր իր 50-ամյակը, երբ առաջին համաշխարհային պատերազմի թոհուրուի ավարտին՝ 1919 թ., հայ ժողովրդի շատ արժեքների մետ միասին կորցրինք նաև «Արարատ» ամսագիրը:

Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի հաղթական վերջին օրերին՝ 1944 թ. հունվարին, ս. Էջմիածնում ազգընտիր տեղակալ Նորին Ամենապատվություն տ. Գևորգ արքեպիսկոպոս Զորեքչյանը հիմնադրեց «Էջմիածին» ամսագիրը:

Մայր Աթոռի երկրորդ պաշտոնաթերթ «Էջմիածին» ամսագիրն արժանավորապես փոխարինեց իր նախորդին՝ «Արարատ»-ին, մեր օրերի եկեղեցու կյանքի ներկա պայմաններում՝ բավարարելով հայ հավատացյալ ժողովրդի հոգևոր, հայրենասիրական պահանջները:

1946 թ. երբ ես, որպես ս. Էջմիածնի հոգևոր ճեմարանի սան, ուսանում էի ս. Էջմիածնում, «Էջմիածին» ամսագիրը երկու տարեկան էր: Այսօր ես իրավունք ունեմ հսկարտությամբ ասելու, որ ինչպես «Էջմիածին» ամսագիրը տարիների մետ աճեց, ես էլ աճեցի ս. Էջմիածնում նրա մետ՝ սնվելով նաև նրա էջերից, և մետագայում դարձա նրա 23-ամյա համեստ աշխատակիցը:

«Էջմիածին» ամսագրի 30-ամյա կյանքը և նրա Էջերում հրատարակված բազմազան հոդվածները մեր եկեղեցու պատմության ու հայ քանասիրության

տեսակետից արժեքավոր են: Նրա մատուցած ծառայությունները մեր հոգևոր մշակույթի ուսումնասիրության ուղղությամբ գնահատելի և ուսանելի են: Ամսագիրը լայնորեն արձագանքել է Մայր Աթոռի, միաբանության, հոգևոր ճեմարանի և մեր բոյոր թեմերի կյանքին և գործունեությանը:

«Էջմիածին» ամսագրի կատարած դերը նաև խաղաղության պաշտպանության սրբազն գործում, Հայոց Հայրապետի թեկադրությամբ և օրհնությամբ, արժանի է գնահատանքի:

«Էջմիածին» ամսագրի էջերում լայնորեն արձագանք են գտել նաև ԱԷջմիածին-հայրենիք-սփյուռք հարաբերությունները, ինչպես նաև հայրենիքի վերածնունդն ու մեր ժողովրդի հոգևոր, մշակութային զարթոնքը բոլոր բնագավառներում:

Մեր սրտի և հոգու պարտքն է՝ մեր երախտագիտությունը հայտնել ամսագրի նախկին և այժմյան խմբագիրներին, որոնք ամեն ինչ արին, որպեսզի ամսագիրը միշտ բարձր մնա իր առաքելության վրա:

Հազար արև և օրհնություններ «Էջմիածին» ամսագրին: Վատահ ենք և հավատում ենք, որ քանի կա հայոց վերածնված մայր հայրենիքը, կանգուն ու պայծառ է հավիտենական և Էջմիածինը և կենդանի է հայ ժողովուրդը, պիտի ապրի ու հարատիկ նաև մեր պաշտելի ամսագրը՝ «Էջմիածին»-ը, քանզի նրա արմատները հարազատ Արարատյան դաշտում խորն են այնպես, ինչպես և Էջմիածնի տաճարի հաստանելուն օրինյալ հիմքերը:

Ողջո՞ւն և փա՞ռ «Էջմիածին» ամսագրի ՅՈՒ-ամյակին:

ՇԻՐԱԿԻ ԹԵՄԻ ԱՌԱՋՆՈՐԴ Տ. ՆԱՐԵԿ ԵՊՍ. ԾԱՔՍ.ՌՅԱՆԻ ՈՂՋՈՒՅՆԻ ԽՈՍՔԸ

Երախտագիտությամբ ենք դիմավորում Մայր Աթոռի պաշտոնաթերթ «Էջմիածին» ամսագրի հրատարակության ՅՕ-ամյակը ոչ միայն որպես հոգևոր-հիմացական սենյամատակարարի, այլև հոբելյարի:

Մեր որդիական երախտագիտությունն ամենից առաջ երջանկահիշատակ S. S. Գևորգ Զ հեռատես և բանիմաց Հայրապետին, որի ազգընտիր տեղակալության շրջանին, 1944 թվականի հունվարից, սկսվել է հրատարակվել այս պարբերաթերթը՝ որպես «Պաշտօնական ամսագիր Հայրապետական Աթոռոյ և Էջմիածնի»:

Մայր Աթոռի առաջին պաշտոնաթերթ «Արարատ» ամսագիրը հրատարակվել էր 1868—1919 թվականներին: 1944 թվականից իր վերազարդումը էր ապրում Մայր Աթոռ և Էջմիածինը: Վերածնվում էր նաև Մայր Աթոռի պաշտոնաթերթը, որն իր թափը ստացավ մանավանդ S. S. Վազգեն Ա. Հայրապետի արժանավոր գահակալությունից հետո: Այս հաճելի առիթով մեր երախտագիտությունն ու շնորհավորանքը և որդիական հարգանքը նաև մեր սիրելի Հայրապետին Հայոց:

Հոգևոր-եկեղեցական կյանք, հայրենասիրություն, եկումենիզմ, խաղաղություն, պատմա-բանասիրական, գրական ու երաժշտական և այլ բազում ընդգրկումներ,—ահա ինչ բովանդակությամբ և մտահորիզոնվ ամեն ամիս ներկայանում է մեզ «Էջմիածին» ամսագրը, որին մենք սպասում ենք անհամբերությամբ և ընթերցում գերագույն հաճուքով: Այն մեկ աղոթք է, մեկ՝ հայրապետական պատգամ, օրհնություն ու կոնդակ, մեկ՝ պատմություն, մեկ՝ Մայր Աթոռ, մեկ՝ եկեղեցական թեմերի կյանք ու գործունեություն, սփյուռք՝